

ศิลปินสาร

กองกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

โทร. ๐๒-๒๔๓-๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๐๔-๕ โทรสาร ๐๒-๒๔๔-๕๕๕๒

ทักทาย

เรียน ท่านศิลปินแห่งชาติ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
และท่านผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมทุกท่าน

“ศิลปินสาร” ฉบับเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แม้จะเป็นช่วงปลายปี แต่ถือเป็นฉบับเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่ของทางราชการ คือ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีหลายคนเคยสงสัยว่าทำไมปีงบประมาณของทางราชการจึงไม่เป็นวันที่ ๑ มกราคมเหมือนปีปฏิทิน ได้คำตอบจากสำนักงานงบประมาณที่ตอบในเน็ตว่า การกำหนดวันเริ่มต้นปีงบประมาณของประเทศไทยเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง ๓๐ กันยายน นั้น ได้คำนึงถึงความเหมาะสมและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องหลายประการ โดยในอดีตที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงวันเริ่มต้นของปีงบประมาณหลายครั้ง และก็กลับไปใช้วันที่ ๑ ตุลาคมตามเดิม ขณะที่ ในต่างประเทศก็ไม่ได้กำหนดให้ปีปฏิทินเป็นปีงบประมาณ แต่พิจารณาถึงสภาพแวดล้อม และความเหมาะสมของประเทศนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงปีงบประมาณจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของรัฐสภา การบริหารจัดการของส่วนราชการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายกระบวนการทางนิติบัญญัติ ข้อมูลสถิติต่างๆ และกระทบต่องบประมาณจำนวนมาก ถ้าให้สรุปง่ายๆ เหตุผลก็คือช่วงเวลาดังกล่าว เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการทำงานในปัจจุบัน ว่าจ๊ะ

ในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา กระทรวงวัฒนธรรมได้รัฐมนตรีท่านใหม่แล้วคือ คุณสุภูมิ คุณปลื้ม (ชื่อเล่นว่าเปียร์) ท่านเป็นสส.จังหวัดชลบุรี สมัยแรกในการเลือกตั้งที่ผ่านมา สังกัดพรรคพลังชล และเป็นรัฐมนตรีที่อายุน้อยที่สุดในคณะรัฐมนตรีชุดนี้ คืออายุ ๓๖ ปีเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๘ สำเร็จปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สมรสแล้วกับนายสนธยา คุณปลื้ม มีบุตรธิดา รวม ๔ คน

ในส่วนของกองทุนฯ เองนั้นก็มีการเปลี่ยนบุคลากรหลายคนด้วยกัน เริ่มด้วยคุณจิตต์ฉัฐสมบัติศิริ (ชื่ออ่านว่า จิต-นัด แปลว่า ตั้งอยู่ด้วยความเป็นนักปราชญ์) หรือคุณจอย มาเป็นหัวหน้ากลุ่ม

บริหารกองทุนและระดมทุน แทนคุณจุก อัจฉราพร ที่ย้ายไปอยู่สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สสร.) คุณสุชาติพิทย์ พระพร (หวิว) มาทำเรื่องกองทุนวัฒนธรรมจังหวัดแทนคุณกรรกฎที่ย้ายไปอยู่นครปฐม และคุณตึก มลิวัลย์ วรคุณาลัย มาแทนคุณสุทาร์ตน์ ที่ขอลากลับไปทำงานที่นครศรีธรรมราช บ้านเกิด ซึ่งทั้งสามคนนี้ ท่านศิลปินฯ และท่านผู้มีผลงานดีเด่นฯ คงไม่ต้องกังวลว่าจะจำไม่ได้ เพราะไม่ต้องติดต่อกับท่านโดยตรง กลุ่มที่ต้องประสานกับท่านเป็นประจำคือกลุ่มสวัสดิการฯ ซึ่งคุณสุประวัติ ปัทมสูต ศิลปินแห่งชาติปีล่าสุด ได้บอกว่าจำง่ายเพราะอยู่ในหมวดผลไม้คือ คุณเปิ้ล และคุณงุ่น ที่จะคอยโทรหรือติดต่อกับท่านในเรื่องสวัสดิการและการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลต่างๆ

สำหรับเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน นี้ มีวันสำคัญที่เป็นวันหยุดราชการวันเดียวคือ วันปิยมหาราช ตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๒๓ ต.ค. ดังนั้น จึงได้หยุดชดเชยในวันจันทร์ที่ ๒๔ ต.ค. อีกหนึ่งวัน ส่วนวันสำคัญอื่นๆ แต่ไม่ได้เป็นวันหยุด ได้แก่ วันพุธที่ ๑๒ ต.ค. วันออกพรรษา/ วันพุทธบูชาที่ ๑๓ ต.ค. วันตักบาตรเทโวโรหณะ ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ หมายถึง วันที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หลังจากเสด็จขึ้นไปจำพรรษาเพื่อโปรดพระพุทธมารดาอยู่ ๓ เดือน และมาประทับอยู่เมืองสังกัสสะมีประชาชนไปเฝ้าทำบุญตักบาตรกันอย่างเนืองแน่น พุทธศาสนิกชนจึงนิยมตักบาตรเป็นพิเศษในวันนี้/ เทศกาลกฐินเป็นเวลา ๑ เดือน เริ่มตั้งแต่แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ – ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ตรงกับวันพุธที่ ๑๓ ต.ค. - วันพุทธบูชา ที่ ๑๐ พ.ย. ซึ่งวันที่ ๑๐ พ.ย. นี้เป็นวันลอยกระทง/ ๕ ต.ค. วันครูโลก/ ๑๓ ต.ค. วันตำรวจไทย/ ๒๑ ต.ค. วันพยาบาลแห่งชาติ/ ๒๔ ต.ค. วันสหประชาชาติ และวันที่ ๒๕ พ.ย. เป็นวันวีรบุรุษ วันคล้ายวันสวรรคตของรัชกาลที่ ๖

ข่าวลือมาเร็ว และแรง แจ้งว่า จะมีการโยกย้ายผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงวัฒนธรรมรวมถึง สวธ. ด้วย อย่างไรก็ตาม หากยังไม่มียศออกจากกรม ก็คงยังจะไม่มีเปลี่ยนแปลง และจนถึงขณะนี้ (ขณะเขียนต้นฉบับกลางก.ย.) ผู้บริหาร สวธ. ยังเหมือนเดิมค่ะ

แหวดวงศิลปิน

เป็นที่น่าเสียใจว่า หลังจากไปเยี่ยมท่านเมื่อสองสามเดือนก่อน แม้จะไม่ค่อยแข็งแรงนัก แต่ก็ยังร้องเพลงให้เราฟังด้วยน้ำเสียงที่สดใส ครั้นพอวันที่ ๓๐ สิงหาคมที่ผ่านมา ครูใหญ่ วิเศษพลกรัง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ครูเพลงโคราชคนสำคัญก็ได้ถึงแก่กรรมลงด้วยโรคชรา สิริอายุได้ ๘๑ ปี และได้มีการพระราชทานเพลิงศพ (แต่ไม่มีเสด็จฯ) ไปเมื่อวันที่ ๔ กันยายนที่ผ่านมา ณ เมรุวัด

ตะกร้อ อ.เมืองคง จ.นครราชสีมา นับเป็นความสูญเสียของวงการเพลงพื้นบ้านอีกครั้งหนึ่ง....//และก็จะแสดงความเสียใจกับคุณสุประวัติ ปัทมสูต ที่คุณกึ่งนาง ปัทมสูต ลูกสาวคนเล็กเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งร้ายอย่างไรก็ดี ข่าว่าที่คุณสุประวัติก็ยังเข้มแข็งและตั้งใจกำกับละครเวทีอิงประวัติศาสตร์เรื่อง “สมเด็จพระนเรศวรมหาราช” อย่างขันแข็ง ซึ่งเรื่องนี้ นอกจากจะมีดารานักแสดงยอดเยี่ยมมาประชันกันอย่างมากมายแล้ว ยังมีคุณพิศมัย วิไลศักดิ์ และคุณศุภชัย จันทร์สุวรรณ สองศิลปินแห่งชาติร่วมแสดงด้วย โดยจะเริ่มแสดงตั้งแต่วันที่ ๑๗-๒๗ พฤศจิกายน นี้ ณ ศูนย์วัฒนธรรมฯ...//ในวันที่ ๑๕-๓๐ กันยายน สกนนี้ อ.ถวัลย์ ดัชนี และอ.กมล ทัศนาญชลี จะนำคณะครูอาจารย์สอนศิลปะจำนวน ๑๐ คน ที่ได้รับการคัดเลือกจากการเข้ามาฝึกอบรมที่หอศิลป์ปิ่นเมื่อเร็วๆ นี้ เหนียวไปสัญจรที่สหรัฐอเมริกา โดยจะมีทั้งการไปจัดนิทรรศการแสดงผลงานที่สถานกงสุลไทยใน L.A การพาไปศึกษาดูงานและสร้างผลงานใหม่ ณ นครลอสแอนเจลิส นครซานฟรานซิสโก และลาสเวกัส เชื่อว่าแต่ละคนกลับมาแล้วคงจะได้ทั้งประสบการณ์และแรงบันดาลใจเพิ่มขึ้น...//ประสบความสำเร็จด้วยดี พิธีเปิดบ้านครูสุชาติ ทรัพย์สิน ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชอีกแห่งหนึ่ง แม้ว่าจะก่อนจะเปิดบ้านไม่นาน สุขภาพครูจะมีปัญหา แต่พอถึงวันงาน ด้วยสปิริต กำลังใจ และความมุ่งมั่น ทำให้ทุกอย่างลุล่วงไปด้วยดี ข่าว่าตอนนี้สุขภาพครูดีขึ้นแล้ว ยินดีด้วยค่ะ...//คงเพราะ “ปาฏิหาริย์รัก” ที่แฟนคลับมีต่อครูชินทร์ นันทนาคร ทำให้งานคอนเสิร์ตเมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ผู้ชมล้นหลาม แม้จะจัดถึงสองรอบ แต่หลายคนหาซื้อบัตรไม่ได้ บางคนบอกตัวยืนก็จะซื้อ ฟังแล้วปลื้มใจแทนครูจริงๆ นี่แหละปาฏิหาริย์รักแหละ...//อีกงานที่จะมีขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายนนี้ ลิเกรวมดาราเรื่อง “รุ่งฟ้าคอยสิงห์” ของครูบุญเลิศ นางพินิจ ข่าว่าแม่ยกจะมากันเพียบ หลายคนบ่นดูลิเกที่ไหน ปวดตาทุกที มีอะไรหรือหอกะ เพราะดาร์อนผ่าด้วยความอิจฉาตัวเองที่มักจะไ้มาลัยร้อยเงินพันคนละหลายพวง แถมชุดที่แต่ละคนใส่ก็พราวแพรวระยับจับตากันน่าดู ซึ่งถ้าเป็นเพชรจริง คงถูกอุ้มไปแล้ว...//กลางเดือนธันวาคมสกนนี้ ทางกองกองทุนฯ จะจัดโครงการเฉลิมพระเกียรติอัครศิลปิน โดยศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ ซึ่งจะเป็นการจัดแสดงนิทรรศการภาพผลงานของศิลปินแห่งชาติ ด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพเขียน ภาพพิมพ์ และสื่อผสม รวมทั้งจะมีการประมูลภาพเพื่อนำรายได้ส่วนหนึ่งทูลเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และอีกส่วนสมทบเข้ากองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมเพื่อใช้ในการสนับสนุนศิลปิน ศิลปินแห่งชาติ และหน่วยงานสถาบันต่างๆ ในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ซึ่งทางกองทุนฯ ต้องกราบขอบพระคุณท่านศิลปินแห่งชาติทุกท่านที่กรุณาให้ผลงานมาร่วมกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติฯ ในครั้งนี้คือ อ.ชำเรือง วิเชียรเขตต์ อ.กมล ทัศนาญชลี ศ.ชอุต นิมเสมอ ศ.เกียรติคุณประหยัด พงษ์ดำ อ.อินสนธิ์ วงศ์สาม อ.จักรพันธ์ โปษยกฤต อ.ถวัลย์ ดัชนี อ.พิชัย นิรันต์ อ.สันต์ สารากรบริรักษ์ อ.ทวี รัชนิกร อ.ประเทือง เอมเจริญ ศ.เกียรติศักดิ์ ชานนารถ

ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน ศ.เดชา วราชน ศ.อิทธิพล ตั้งโกลก ศ.ปรีชา เกาทอง และอ.ธงชัย รักปทุม รายละเอียดต่างๆพวกหนูคงได้ติดต่อกับอาจารย์แต่ละท่านเป็นระยะๆนะคะ...// และเมื่อวันที่ ๗-๘ ก.ย.ที่ผ่านมา อ.สถาพร ศรีลัจจัง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ได้จัด “ค่ายต้นกล้า” นักเขียนจังหวัดชายแดนใต้” ขึ้น ณ สถาบันทักษิณคดีศึกษา จ.สงขลา เพื่อให้เยาวชนในภาคใต้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเขียนระดับศิลปินแห่งชาติและระดับซีไรต์...// ส่วน อ.นครินทร์ ชาทอง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ก็ได้จัดงาน “ลานบ้าน ลานบุญ ลานภูมิปัญญา” เพื่อให้ความรู้ในการเขียนหนังสือ เมื่อวันที่ ๑๕-๑๘ ก.ย.ที่ผ่านมา ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านคลองหอยโข่ง จ.สงขลา เช่นกัน...// มีข่าวจาก อ.แนบ ทิชินพงศ์ ผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขาศิลปะ ผู้มีอายุ ๕๐ ปีแล้ว แต่ยังแข็งแรง และปัจจุบันก็ยังสร้างผลงานอยู่อย่างสม่ำเสมอว่า คณะศิษย์จะจัดนิทรรศการ “ศิลปิน ๔ แผ่นดิน แนบ ทิชินพงศ์” เพื่อแสดงผลงานของท่านในวันศุกร์ที่ ๑๔ ตุลาคม สกนี้ เวลา ๑๗.๐๐ น.ที่หอศิลป์ เพาะช่าง จึงขอเชิญลูกศิษย์ลูกหาและผู้สนใจไปร่วมงานได้ค่ะ...// คุณเอ็ด มนต์จิต หัวหน้ากลุ่มสวัสดิการฯ แจ้งข่าวเพิ่มเติมว่าขณะนี้โรงพยาบาลศรีวิชัยมีการเปลี่ยนชื่อใหม่ ๓ สาขา ดังนี้ ๑.รพ.ศรีวิชัย ๓ อ้อมน้อย เปลี่ยนเป็น รพ.วิชัยเวช อินเตอร์เนชั่นแนล อ้อมน้อย ๒.รพ.ศรีวิชัย ๒ หนองแขม เปลี่ยนเป็น รพ.วิชัยเวช อินเตอร์เนชั่นแนล หนองแขม และ ๓.รพ.ศรีวิชัย ๕ สมุทรสาคร เปลี่ยนเป็น รพ.วิชัยเวช อินเตอร์เนชั่นแนล สมุทรสาคร แม้จะมีการเปลี่ยนชื่อ แต่สิทธิพิเศษในฐานะ “สมาชิกกิตติมศักดิ์ศรีวิชัย เพชรชมพู” ที่ทางรพ.ได้มอบให้ท่านศิลปินแห่งชาติ เป็นเวลา ๒ ปีไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบสุขภาพฟรี การให้ส่วนลดราคาพิเศษ (กรณีเข้าพักรักษาตัว) หรือกรณีจัดรถพยาบาลฉุกเฉินไปรับเข้ารพ.ฟรีในเขตกทม.และปริมณฑลตามที่ได้เคยแจ้งไว้ยังเหมือนเดิมนะคะ หากสงสัยต้องการสอบถามอะไรเพิ่มเติม ก็ติดต่อได้ที่ คุณวไลพร โทร.๐๒-๔๓๑ ๐๐๗๐ ต่อ ๑๑๔๕ /๑๑๕๐ หรือ ๐๘๑ ๖๕๕-๖๖๕๔...// ท่านศิลปินแห่งชาติ และผู้ผลงานดีเด่นฯ ท่านใดมีข่าวจะแจ้งให้ทราบหรือบอกความเคลื่อนไหวในแวดวงของเรา โปรดแจ้งมาได้ ที่ น้องแอม (ธิดาพร) โทร. ๐๒ ๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๐๕ หรือจะโทรสารมาได้ก็ ๐๒ ๒๔๘ ๕๘๕๒ ขอขอบพระคุณล่วงหน้าค่ะ

เยี่ยมบ้าน สานสัมพันธ์

เยี่ยมบ้าน สานสัมพันธ์ เป็นโครงการที่กองกองทุนฯออกไปเยี่ยมเยียนท่านศิลปินแห่งชาติ และผู้มีผลงานดีเด่นฯตามภาคต่างๆตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๔ จนขณะนี้ได้ออกไปพบปะจนครบทุกภาคแล้ว โดยภาคใต้เป็นภาคสุดท้ายของโครงการฯ ในปีนี้ ส่วนปีต่อไป เราก็

จะออกไปพบกับท่านอื่นๆ ที่เรายังไม่มีโอกาสไปเยี่ยมเยียนสลับกันไป คณะของเราได้ออกเดินทางไปภาคใต้เมื่อวันที่ ๔-๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา โดยไปที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง ซึ่งก่อนหน้าที่จะออกไปพบกับท่านศิลปินฯ และผู้มีผลงานดีเด่นฯ ในวันที่ ๓ สิงหาคม ทางกองกองทุนฯ ก็ได้ไปจัดงาน “เปิดบ้านศิลปินแห่งชาติครูสุชาติ ทรัพย์สิน” ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์หนังตะลุงให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอีกแห่งของจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วย อันที่จริงบ้านของครูสุชาตินี้ก็มีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศไปเยือนอยู่มิได้ขาด เพียงแต่สวธ.ไปจัดงานเปิดบ้านเปิดป้ายเผยแพร่ว่าให้สาธารณชนได้ทราบอย่างเป็นทางการเพิ่มขึ้นเท่านั้น ก็ต้องขอขอบคุณครูและทายาทที่ให้โอกาสกองกองทุนฯ สวธ. ได้เปิดบ้านของท่านให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมพื้นบ้านเพิ่มขึ้นอีก แห่งหนึ่ง

สำหรับการไปภาคใต้ครั้งนี้ นอกจากบ้านครูสุชาติแล้ว เรายังได้ไปเยือนท่านศิลปินแห่งชาติ และผู้มีผลงานดีเด่นฯ อีก ๑๓ ท่าน ตามที่จะเล่าให้ท่านได้ทราบ ดังต่อไปนี้

ท่านแรกที่เราไปเยือนคือ อ.แนบ ทิชนพงศ์ ท่านเป็นผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขาศิลปะฯ เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นชาวนครศรีธรรมราช วันที่เราไปเยี่ยมท่าน นั้นปรากฏว่ามีลูกศิษย์ลูกหาของท่านมากันเพียบ จนเราตกใจคิดว่าอาจารย์จัดงานอะไรสักอย่างแล้วมีคนมาร่วมงาน เอาเข้าจริงกลายเป็นว่าลูกศิษย์ทั้งหลายคงมาช่วยอาจารย์คุยกับพวกเรา เพราะความที่ไม่เคยติดต่อกันมาก่อน จึงยังไม่คุ้นเคยกัน คุยไปคุยมาก็ได้ทราบว่า ในวันที่ ๑๔ ตุลาคมนี้ ลูกศิษย์และอาจารย์แนบจะจัดนิทรรศการแสดงผลงานของท่านจำนวน ๕๐ รูปเท่าอายุ ที่เพาะช่าง ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นภาพวิวทิวทัศน์ที่เขียนด้วยสีน้ำอย่างงดงาม มีทั้งภาพเดิมและภาพที่เขียนขึ้นใหม่ ภาพวิวบางแห่งก็เป็นภาพในอดีตของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่หาดูไม่ได้แล้วในปัจจุบัน ขณะนั้นนอกจากจะยังเขียนภาพอย่างสม่ำเสมอแล้ว ท่านยังรับเป็นอาจารย์พิเศษสอนการเขียนสีน้ำที่เพาะช่างด้วย เพราะท่านพำนักที่กทม.เป็นส่วนใหญ่ นานๆ จะกลับไปบ้านที่นครฯ สักที ซึ่งตอนที่เราไปก็เป็นช่วงที่ท่านกลับไปนครฯ พอดี ท่านบอกว่าตอนนี้มีโรคประจำตัวอย่างเดียวคือ ปัญหาต่อมลูกหมาก แต่ดูไม่น่าเป็นห่วง เพราะแม้อาจารย์จะอายุ ๕๐ ปีแล้ว ก็ยังดูคล่องแคล่วมากเมื่อเทียบกับคนวัยเดียวกัน...// ท่านต่อไปที่เราไปพบคือ ครูห่ม สุวรรณทิพย์ ท่านเป็นผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขาศิลปะการแสดง (เครื่องดนตรี) เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๓๖ ขณะนี้อายุ ๘๖ ปี ครูห่มท่านได้สร้างสรรค์งานเครื่องดนตรีจนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ แม้ปัจจุบันท่านจะไม่ได้สร้างผลงานแล้วด้วยวัยและปัญหาสุขภาพ แต่ท่านก็ยังเก็บอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องไม้ไว้อย่างดีในสภาพเดิม ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายว่าลูกหลานท่านไม่มีใครสืบทอดความรู้ด้านนี้ไว้ ด้วยเหตุปัจจัยหลายอย่างไม่เอื้ออำนวย อย่างไรก็ตาม ในวันที่พวกเราไปเยี่ยม ท่านก็ยังอุตส่าห์พาไปดูที่เก็บเครื่องมือที่อยู่ชั้นสามของตัวบ้าน แทบไม่เชื่อเลยว่าท่านยังเดินขึ้นบันไดได้คล่องมาก ผิดกับพวกเราพอขึ้นชั้นสองก็เริ่มหอบแล้ว ลูกสาวท่านได้เล่าว่า เมื่อปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมามีท่านป่วยหนักต้องเข้ารพ. ลูกเงิน เพราะกระเพาะทะลุ แต่ตอนนี้ดีขึ้นแล้วเหลือแต่เพียงโรคหลอดลม ทุกๆ เช้านอกจากจะเดินออก

กำลังกายแล้ว ครูจะแวะไปสภากาแฟของท่าน เพื่อพบปะพูดคุยกับเพื่อนฝูงวัยเดียวกัน และหากต้องมา กทม.หลายวัน ก็ต้องแจ้งเพื่อนกลุ่มนี้ให้ทราบก่อน มิฉะนั้นจะต้องมาถามหากันด้วยความเป็นห่วง เรียกว่าเกาะกลุ่มกันเหนียวแน่นทีเดียว...// ผู้มีผลงานดีเด่นฯ อีกท่านในจังหวัดนครฯ ที่เราได้ไปเยือนคือ **ครูประยงค์ ธรรมรงค์** ท่านเป็นผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขาภูมิปัญญาชาวบ้าน (ด้านการผลิตและบริโภค) ท่าน เป็นผู้ออกแบบและคิดค้นพัฒนาโรงงานบ่มยางที่มีประสิทธิภาพที่สามารถบ่มยางคุณภาพดีออกสู่ ท้องตลาดและทำให้ยางมีราคาสูงกว่าการบ่มยางทั่วๆ ไป และยังได้เผยแพร่ความรู้นี้แก่ชาวบ้าน จนทำให้ เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตยางคุณภาพที่ดีที่สุดของเอเชีย ท่านเป็นผู้จัดตั้งศูนย์ศึกษาและพัฒนา ชุมชนไม้เรียงแก่เยาวชน ผู้นำชุมชนและผู้ที่สนใจ และเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ ทำให้ ได้รับรางวัลมากมายไม่ว่าจะเป็นผู้มีผลงานดีเด่นฯ คนดีศรีสังคม ครูภูมิปัญญาไทย และรางวัลแมกไซไซ สาขาผู้นำชุมชนเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๗ ปัจจุบันแม้ท่านจะอายุ ๗๐ ปีแล้ว แต่ยังแข็งแรง และยังทำหน้าที่เป็น วิทยากร และกรรมการให้กับอีกหลายหน่วยงาน วันที่เรานัดไปพบท่าน ท่านก็เพิ่งกลับจากการไปประชุม ที่กรุงเทพฯ เรียกว่าหาเวลาว่างยากมาก เพราะท่านทำงานแทบจะตลอดเวลา หากเคยดูข่าวที่ชาวนครฯ รวมกลุ่มกันทำแป้งขนมจีนสดส่งขายทั่วภาคได้ นี่ก็เป็นหนึ่งในความคิดของท่าน ซึ่งนอกจากจะช่วยลด ขึ้นต้นทุนการผลิตสำหรับผู้ขายรายย่อยแล้ว ยังช่วยลดมลพิษที่เกิดขึ้นระหว่างการทำขนมจีนอีกด้วย ท่าน บอกว่าคนเรานอกเหนือจากอาชีพหลักแล้ว ควรที่จะทำอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ไปด้วย โดยให้ดูจาก ความสนใจของตนและความต้องการของท้องถิ่น อย่างคนในอ.ฉวาง ตอนนี้นอกจากปลูกยางเป็นอาชีพ หลักแล้ว ก็ยังทำสวนสมรม (สวนผสม) เป็นอาชีพรองไปด้วย ฟังครูเล่าแล้ว คงต้องไปหาอาชีพ เสริมบ้าง แต่คงไม่ใช่ตัวแทนขายประกันหรอกค่ะ...// จากนั้นครฯ พวกเราไปที่จังหวัดพัทลุง ไปพบกับ**ครู พร้อม บุญฤทธิ์** ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) ปีนี้ครูอายุ ๗๕ ปีแล้ว ครูเล่าว่าเมื่อ สองปีก่อน ครูป่วยหนักเป็นโรคเส้นเลือดในสมองตีบ ทำให้เดินเหินและพูดไม่ถนัด แต่ตอนนี้ ค่อยๆ ดีขึ้นมาก จนสามารถรับงานแสดงได้บ้างแล้ว แต่ก็จะไม่ไปไกล และต้องคอยกินยาทุกวัน ครูบอก ว่าที่ไปแสดงนี้มีใช่เพราะเรื่องเงิน แต่เพราะอยากทำด้วยใจ และทุกวันนี้ครูก็ยังให้หักเงินตอบแทนศิลปิน ฯ ทุกเดือนๆ ละ ๑ พันบาทเข้ามูลนิธิศิลปินแห่งชาติด้วย ครูบอกว่าอยากจะให้ภาครัฐสนับสนุนการสืบ สานวัฒนธรรมของเยาวชน เช่น จ้างหรือให้โอกาสเด็ก/เยาวชนที่สามารถเล่นหนังตะลุง โนรา ฯลฯ ได้ไป แสดงตามงานต่างๆ ซึ่งนอกจากเด็กจะได้ทุนการศึกษา (กรณีจ้างหรือให้ค่าตอบแทน) แล้ว ยังเป็นการดึง ผู้ปกครองของเด็กให้มาร่วมงานด้วย เห็นด้วยค่ะครูบา เพราะงานไหนงานนั้น หากมีลูกหลานเขาแสดง พ่อแม่ปู่ย่าตายาย ลุงป้าน้าอา มักจะมาให้กำลังใจกันเพียบ คงต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือ ความหวังนี้ คงไม่ไกลเกินฝัน...// อีกท่านที่อยู่จังหวัดพัทลุงคือ **ครูปลื้ม ชูคง** เป็นผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขาศิลปะ การช่างศิลปะและการช่างฝีมือ ปี ๒๕๓๔ ท่านเป็นผู้มีความสามารถในการทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว ทั้งทำเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน และเครื่องประดับและของที่ระลึก ผลงานของท่านนั้นติดตลาดทั้งภายใน

และต่างประเทศ วันที่ไปเยี่ยม ครูบอกว่ากำลังทำโคมไฟส่งให้ญี่ปุ่นอยู่ ที่น่าชื่นใจคือวันๆ จะมีคนมาหาซื้อผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวอยู่ตลอด และมีโฆษณาครอบครัวครูเท่านั้น ที่ทำผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวจำหน่าย แต่ครูยังเป็นผู้ริเริ่มในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวตำบลชัยบุรี และตำบลข้างเคียงให้ดีขึ้น โดยชักจูงให้ชาวบ้านที่ว่างจากงานมาทำผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และครูยังเป็นตัวแทนในการจัดจำหน่ายให้ด้วย โดยจะมีบัญชีบันทึกรายละเอียดไว้ว่าใครฝากขายอะไร เท่าไร นอกจากนี้ครูยังเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เยาวชนและสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่มาดูงานอยู่เป็นประจำ ผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวของครูปลื้มนี้ถือเป็นสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดพัทลุง ทำให้ได้รับเชิญไปออกงานอยู่เสมอ ตอนนี้ครูอายุ ๗๑ ปีแล้ว แต่ดูเหมือนคนอายุแค่ ๕๐ ปีเท่านั้น คงเพราะอานิสงส์จากการที่ได้ทำงานที่ตนรัก และยังได้ช่วยคนในชุมชนให้มีรายได้แน่นอน...// จากพัทลุงเราได้เดินทางต่อไปที่จังหวัดสงขลา ซึ่งแค่จังหวัดเดียวก็มีทั้งศิลปินแห่งชาติและผู้มีผลงานดีเด่นๆ ถึง ๘ คนด้วยกัน พอๆ กับที่จังหวัดเชียงใหม่เลยล่ะ... ศิลปินแห่งชาติที่เราไปพบท่านแรกคือ **ครูอิม จิตต์ภักดี** ท่านเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) ตอนนี้ท่านอายุ ๕๐ ปี จึงไม่ได้แสดงหนังตะลุงมานานหลายปีแล้ว เนื่องจากเป็นหลายโรคทั้งเบาหวาน ความดัน หัวใจ โดยเฉพาะปัญหาสายตาที่มองไม่ค่อยเห็น ดีว่าท่านได้ภริยาและลูกๆ ผลัดกันมาช่วยดูแล จึงไม่ลำบากเท่าไรนัก ครูเล่าให้ฟังว่าสมัยที่ยังสุขภาพแข็งแรง ท่านได้สร้างโรงหนังตะลุงให้เด็กๆ และเยาวชนได้มาฝึกหัดโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย อยากรู้ก็ดี ครูอิมก็เห็นว่า การฝึกหนังตะลุงนั้นมีใช้จะถ่ายทอดกันได้ง่ายๆ เพราะต้องอาศัยปฏิภาณไหวพริบของแต่ละคนด้วย ครูเองก็เริ่มต้นแสดงแบบครูพักลักจำ ไม่มีใครสอนจนอายุ ๒๗ ปีถึงได้ไปสมัครเป็นศิษย์ของหนังหมั่ง แห่งบ้านชะรัด ที่บ้านครูนี้ เราได้เห็นรูปหนังตัวตลกตัวหนึ่งที่แปลกไปจากที่เคยเห็นทั่วไป ครูบอกว่ามันชื่อ หนูเนือย เป็นตัวตลกที่ครูคิดขึ้นมาเอง เป็นน้องหนูนุ้ย หนูเนือยจะมีลักษณะขำก๊าก และบ๊องส์หน่อยๆ จากการไปได้และได้พบกับครูหนังตะลุงหลายท่าน ทำให้พวกเราได้มีความรู้เพิ่มเติมว่า ตัวตลกหนังตะลุงของทางใต้มี มิใช่มีแต่เจ้าเท่งหรือหนูนุ้ยเท่านั้น แต่ยังมีตัวอื่นๆ อีกเป็นร้อยตัว และมีทั้งตัวตลกที่มีมาแต่โบราณ และที่ครูหลายท่านได้สร้างขึ้นใหม่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ส่วนใหญ่ก็มักนำบุคลิกลักษณะมาจากคนจริงๆ ที่ท่านได้พบเห็น อย่างหนูเนือยของครูอิม และยังมีตัวตลกอื่นๆ ที่ครูแต่ละท่านนำมาใช้เป็นตัวตลกประจำคณะของท่าน...//

หนังสือ อรมุต ท่านเป็นศิลปินแห่งชาติ ทางด้านหนังตะลุงอีกท่าน ที่อยู่ในจังหวัดสงขลา ปัจจุบันอายุ ๘๐ ปี ท่านบอกว่าแม้จะยังเล่นหนังอยู่บ้างแต่ก็ต้องลดชม.การเล่นและรับงานน้อยลง เพราะตอนนี้วัยเพิ่มขึ้นและยังเป็นโรคหอบ ซึ่งไม่รุนแรงนัก แต่ก็ยังรับสอนและถ่ายทอดความรู้ด้านหนังตะลุงให้แก่ลูกศิษย์ลูกหาและผู้สนใจอยู่ เพราะบ้านครูได้เปิดเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ยังมีคนมาดูงานอยู่เป็นประจำ ครูได้พูดกับพวกเราว่าปัจจุบันศิลปินด้านนี้มีน้อยลงไปเรื่อยๆ อยากรู้ก็ดี ครูเห็นว่า หนังตะลุงคงจะไม่สูญหายไป และจะยังคงอยู่ต่อไปในอนาคต เพียงแต่รูปแบบอาจจะเหลือเป็นเพียงการเล่นเพื่อแก้闷ต่างๆ มิใช่เป็นมหรสพเพื่อความบันเทิงอย่างที่แล้วมา ครูได้เคยแสดงหนังตะลุงหน้าพระที่นั่งถึง ๒ ครั้ง จน

ได้รับพระราชทานนามว่า “**หนังอรรถโหมยิต**” เมื่อปี ๒๕๑๘ ซึ่งหมายความว่า “คณะหนังตะลุงที่ประกาศความดี” ครุมีตัวตลกประจำตัวคือ “โห่ง” ที่มีเอกลักษณ์คือ พุดอะไรไม่ค่อยรู้เรื่อง...//**ครูนครินทร์** ขาทอง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (การแสดงพื้นบ้าน-หนังตะลุง) ปัจจุบันอายุ ๖๖ ปี ครูได้นัดพบพวกเราที่พิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมพื้นบ้าน อ.คลองหอยโข่ง ซึ่งเป็นสถานที่ที่ท่านใช้ถ่ายทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านให้แก่เด็กและเยาวชน ระบุว่าหนังตะลุงที่เห็นในปัจจุบันเป็นแบบเอาใจตลาด มิใช่แบบดั้งเดิม และว่าเหตุที่หนังตะลุงไม่ได้รับความนิยมนี้ เป็นเพราะคนดูขาดความรู้ความเข้าใจ ทำให้เข้าไม่ถึง อีกทั้งผู้เล่นยังขาดขนบนิยม และการแสดงบางอย่างก็เป็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมไปอย่างน่าเสียดาย สำหรับตัวครูเองนั้น จะสอนศิษย์จากง่ายไปหายาก เพื่อให้ทำได้ และขณะนี้กำลังทำหลายโครงการเพื่อเป็นการอนุรักษ์หนังตะลุงให้คงอยู่ อย่างเช่นกลางเดือนกันยายนนี้ ท่านก็ได้จัดลานบ้าน ลานบุญ ลานภูมิปัญญา ซึ่งนอกจากจะมีการเชิญชวนให้ชุมชนมาร่วมกันทำบุญแล้ว ท่านยังจะสอนการเรื่องวรรณกรรมให้แก่เยาวชน เพราะท่านสังเกตเห็นว่านายหนังสมัยนี้ เขียนบทหนังตะลุงไม่เป็นเพราะไม่รู้เรื่องวรรณกรรม จึงจะปลูกฝังให้เยาวชนได้รักการอ่านการเขียนวรรณศิลป์ อันจะเป็นการต่อยอดไปสู่งานหนังตะลุงได้ในอนาคต ระบุว่า ตอนนี้ต้องพยายามดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้น เพราะเป็นเบาหวาน และต้องระจก ทำให้มองเห็นไม่ชัด หมอได้นัดครูไปลอกปีหน้า ก็ขอให้ครูสุขภาพแข็งแรงเพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์ สืบสานศิลปะพื้นบ้านของเราให้ยั่งยืนต่อไปนะค่ะ อ้อ! ก่อนกลับ ครูยังได้ฝากเงินมาจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทไปให้มูลนิธิศิลปินแห่งชาติด้วย กราบขอบคุณแทนทางมูลนิธิด้วยค่ะ...//ศิลปินแห่งชาติ ปีล่าสุดที่เราไปพบคือ **ครูควน ทวนยก** ปัจจุบันอายุ ๘๒ ปี มีคนบอกว่าเวลาเรียกหรืออ่านชื่อของท่านจะต้องตั้งสติให้ดี ไม่งั้นก็จะสลับกันอยู่เรื่อย ครูเป็นศิลปินฯ สาขาศิลปะการแสดง ด้านดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งท่านก็เล่นได้ทุกเครื่อง แต่ที่ชอบและโดดเด่นก็คือ การเป่าปี่ กล่าวได้ว่า ครูเป็นนายปี่ให้กับคณะหนังตะลุงและโนราที่มีชื่อเสียงมาเกือบทุกคณะในภาคใต้ก็ว่าได้ รวมทั้งได้ไปแสดงในต่างประเทศมาแล้วหลายประเทศ ตอนนี้ครูดำรงตำแหน่งเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และกำลังรณรงค์ให้เล่นหนังตะลุงโดยใช้ดนตรีได้แท้ๆ นอกจากสอนที่มหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าวแล้ว ครูยังสอนเด็กๆ ที่มาขอเรียนกับครูในตอนเลิกงาน รวมไปถึงวันเสาร์-อาทิตย์ โดยไม่ได้คิดค่าเล่าเรียนแต่ประการใด เรียกว่า ชีวิตนี้ของครูได้อุทิศให้กับการสืบสานและถ่ายทอดวิชาเป่าปี่ที่ครูชำนาญอย่างเต็มที่ ทำให้ดีใจว่าอย่างน้อยดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ชนิดนี้คงจะไม่สูญหายไปอย่างแน่นอน ขอบพระคุณครูค่ะ...//ครูอีกท่านที่เกี่ยวกับหนังตะลุงคือ **ครูอิม จันทรหุม** ผู้มีผลงานดีเด่นฯ ทางด้านแกะตัวหนังตะลุง ปัจจุบันครูอายุ ๘๕ ปี สุขภาพไม่แข็งแรงนัก เนื่องจากเป็นโรคภูมิแพ้ ถ้าเจออากาศร้อนเมื่อใด อาการก็จะไม่ค่อยดี ครูเล่าว่า ในช่วงปีพ.ศ.๒๕๒๓-๒๕๔๓ ครูได้ถ่ายทอดวิชาแกะหนังให้กับนักเรียน จำนวนถึง ๑,๔๖๗ คน โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เพราะครูตั้งใจจะถวายเป็นคุณงามความดีที่ทำครั้งนั้นแด่พระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ แม้ครูจะไม่แข็งแรงนัก แต่ยังโชคดีและน่ายินดีว่าลูกชายลูกสาวยังสืบทอดการแกะหนังต่อจากท่าน และปัจจุบันก็ยังมี

นักเรียนนักศึกษา มาขอความรู้จากครูอยู่เสมอ ก่อนกลับครูได้มอบ “ลูกขอมไม่ตกดิน” ซึ่งเป็นวัตถุมงคลให้พวกเราไว้คุ้มครองตัว ขอบพระคุณครูอีกครั้งค่ะ ขอให้ครูแข็งแรงขึ้น เพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์งานพื้นบ้านของเราไว้นะค่ะ...// **ศ.สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์** ผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขานันทนาการและผู้ทำประโยชน์ทางวัฒนธรรม ท่านเป็นนักวิชาการที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีในแวดวงศิลปวัฒนธรรม เพราะเป็นผู้บุกเบิกและริเริ่มการศึกษางานวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ อีกทั้งยังเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันทักษิณคดีศึกษา จ.สงขลา และบุกเบิกการทำสารานุกรมวัฒนธรรมจนได้รับการยกย่องว่าเป็นคลังความรู้เกี่ยวกับภาคใต้ที่สมบูรณ์ที่สุดจนเป็นต้นแบบความคิดของการจัดทำสารานุกรมภาคอื่นๆตามมา ปัจจุบันอาจารย์อายุ ๗๖ ปี และมีปัญหาสุขภาพเนื่องจากเส้นเลือดฝอยในสมองแตก เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๕ ทำให้อาจารย์พูดและเดินไม่สะดวก แต่เมื่อวันที่เราไปเยี่ยมอาจารย์นั้น สุขภาพโดยรวมดีขึ้นมากแล้ว เพราะความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากภริยาและลูกของท่าน รวมถึงลูกศิษย์ลูกหาที่ไปเยี่ยมเยียนอาจารย์อยู่เป็นระยะ และที่น่าปลื้มปิติคือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีรับสั่งถามถึงอาจารย์ และได้เสด็จฯ เป็น การส่วนพระองค์เปิดห้องสุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ที่ทางสถาบันทักษิณคดีศึกษาได้ทำขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่อาจารย์ผู้ก่อตั้ง เมื่อกลางเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาด้วย ทำให้อาจารย์ดีใจและมีกำลังใจขึ้นมาก ขอให้อาจารย์หายไวๆนะค่ะ มีงานรออีกเพียบเลยค่ะ....// คนเก่งอีกท่านที่เราได้ไปพบคือ **ครูอัมพร ค้างปาน** ผู้มีผลงานดีเด่นฯ สาขากฎมัญญาชาวบ้าน (การจัดการและสวัสดิการ) ปัจจุบันอายุ ๖๘ ปี ครูอัมพรเป็นผู้ริเริ่มการตั้งกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ขึ้นในตำบลคลองเป๊ะ อ.จะนะ จ.สงขลา ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๒๓ โดยเริ่มจากสมาชิกกลุ่มเพียง ๕๑ คนจาก ๑๐ หมู่บ้าน มีทุนเพียง ๒,๘๕๐ บาท ต่อมาได้มีการปรับปรุงการบริหารงานเรื่อยมาจนปัจจุบันมีสมาชิกรวม ๗,๐๐๐ คน และมีทุนหมุนเวียน ๓๐๐ กว่าล้าน ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันทางการเงินของชุมชนที่ประสบความสำเร็จอย่างมากและยังเป็นแบบอย่างให้ชุมชนอื่นๆได้มาดูงานอีกด้วย ซึ่งวันที่เราไปพบครูนั้น มี**คุณเฉลิม ทองพรม** ทำหน้าที่เป็นประธานกลุ่มสัจจะฯ แทนครูที่บอกว่าครูเกษียณแล้ว ตอนนี้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่ชุมชนเท่านั้น คุณเฉลิมได้บรรยายให้เรา ได้ฟังถึงความเป็นมาของกลุ่มสัจจะออมทรัพย์และบริหารจัดการโดยฉายเป็นวิดิทัศน์ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่เร ามองเห็นว่าเป็นแบบอย่างที่ดีคือ การบริหารจัดการที่นี้ แม้จะทำกันเองในระดับชุมชน แต่ก็มิระบบ และกฎ กติกาที่แน่ชัด เช่น ทุกธุรกรรมจะทำในวันที่ ๑ ของเดือน ไม่ว่าจะเป็นการฝาก ถอน ฯลฯ ทำให้สามารถ จัดระเบียบได้ง่าย และที่สำคัญคือ ครูได้สอนและฝึกให้มีตัวตายตัวแทนในการทำงาน ทำให้กลุ่มสามารถ ดำเนินต่อไปได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับครูเพียงคนเดียว ที่น่าทึ่งคือ สวัสดิการของ กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ของที่คลองเป๊ะนี้ดีมาก เช่น สมาชิกนอกจากจะได้รับเงินปันผลที่สูงแล้ว ยังมีค่า รักษาพยาบาลให้ ๑๐๐% มีเงินค่าฌาปนกิจศพให้อีกคนละ ๑๑,๐๐๐ บาท มีเงินช่วยเหลือประสบสาธารณภัย คนละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น ครูบอกว่าตั้งแต่ตั้งมา ๓๐ กว่าปี ยังไม่เคยมีหนี้สูญ เพราะระเบียบ ข้อบังคับที่นี้ทำให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนในพื้นที่ หากกู้ไปแล้วไม่จ่ายหรือขาดส่งเงิน จะไม่มีการ

ลงโทษ แต่เขาจะเสียสิทธิที่พึงได้ ทำให้ทุกคนพยายามรักษากฎ เพื่อรักษาสิทธิของตนไปด้วย ปัจจุบันครูดูแลตัวเองด้วยการกิน นอนเป็นเวลา และกินอาหารที่ไม่มีราคาแต่มีคุณค่า...// ท่านสุดท้ายที่เราไปเยือนในการไปภาคใต้ครั้งนี้ คือ อ.สถาพร ศรีสังข์ จัง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ เราไปพบอาจารย์ที่สถาบันทักษิณคดีศึกษา ซึ่งอาจารย์บอกว่ากำลังเร่งช่วยทำสารานุกรมของอ.สุริวงษ์อยู่ และต้นเดือนก.ย.ก็จะร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรมจัดค่ายวรรณศิลป์ “ค่ายต้นกล้านักเขียนจังหวัดชายแดนใต้” โดยจะนำนักเรียนและครูจากจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูลและสงขลา จำนวน ๑๒๕ คนมาฝึกการเขียน อาจารย์ได้พูดถึงส่งเสริมการอ่านของเด็ก/เยาวชนสมัยนี้ว่า รัฐบาลควรจะลงมาดูแล โดยทำให้หนังสือมีราคาถูกลง และให้เด็กเข้าถึงได้ง่าย และควรลดเวลาเรียนในชั้นให้น้อยลง เพื่อเด็กจะได้ไปศึกษาหาความรู้นอกระบบ (ที่ถูกต้อง) ให้มากขึ้น ถ้าทำได้ก็ดีมากเลยนะค่ะ แต่ในทางปฏิบัติ ยิ่งวันเด็กยิ่งต้องเรียนมากขึ้น ถ้าไม่เรียนในห้องก็ต้องไปเรียนกวดวิชา แคมช่วงปิดเทอมแทนที่จะได้อยู่บ้าน พ่อแม่บางบ้านก็ต้องหาที่让孩子ไปเรียนพิเศษอีก เพราะตัวไม่อยู่บ้าน ไม่กล้า让孩子อยู่ตามลำพัง น่าเหนื่อยแทนเด็กสมัยนี้จริงๆ...// ไปเยี่ยมท่านศิลปินแห่งชาติและผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมภาคใต้คราวนี้ แทบไม่เจอ(น้ำ)ฝนเลย ค่ะ พบแต่น้ำใจ น้ำคำที่แต่ละท่านมอบให้พวกหนูที่ไปเยี่ยมเยียนถือเป็นกำลังใจที่ดี พวกหนูขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้อีกครั้งค่ะ..พบกันอีกครั้งฉบับปลายปีค่ะ

สุขสันต์วันเกิด

เดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน มีวันคล้ายวันเกิดของท่านศิลปินแห่งชาติ ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม และผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม ดังนี้

เดือนตุลาคม ได้แก่ ๕ ต.ค.นางเบญจรงค์ ธนโกเศศ และนางสาวทองอยู่ กำลังหาญ / ๕ ต.ค.นายประเทือง เอมเจริญ นายวิทยา สุริยะ และจ.ส.อ.ทวี บุรณเขตต์/๑๐ ต.ค. นายทวี รัชนิกร/ ๑๑ ต.ค. นายอาจันต์ ปัญจพรรค์ และนายสวาท ศรีอุดร/๑๓ ต.ค. ศ.กิตติคุณเดชา บุญคำ/๑๕ ต.ค.พลเรือตรี วีระพันธ์ วอกลาง และพระสุบิน สัมมา (ปณิโต)/๑๖ ต.ค. นายจุลทัศน์ กิติบุตร และ ศาสตรเมธีนนทิวรรณ จันทนะพะลิน/๑๗ ต.ค. ศ.กิตติคุณ ดร. ระวี ภาวิไล/๑๘ ต.ค.นายสมบุญสุข นิยมศิริ (เปี้ยกโปสเตอร์) / ๒๑ ต.ค. นายเฉลียว จิรมมา (มนต์ เมืองเหนือ) / ๒๒ ต.ค.นายมานพ ถนอมศรี/ ๒๓ ต.ค. นายสกุล ณ นคร/ ๒๔ ต.ค. นายสมเกียรติ พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) และ นายวิระ จำตุ้ย/ ๒๘ ต.ค. ศ.เกียรติคุณ ประหยัด พงษ์คำ

เดือนพฤศจิกายน ได้แก่ ๒ พ.ย. นางจรี โอศิริ และพระเทพวิสุทธิคุณ (พระอุดมกิตติมงคล)/ ๖ พ.ย. ศาตราจารย์เดชา วราชน และนายดวงแก้ว พิทยากรศิลป์/ ๘ พ.ย. นายทองร่วง เอมโอษฐ์/ ๑๑ พ.ย. นายวิรัตน์ ปินสุวรรณ/ ๑๓ พ.ย. นายประสิทธิ์ ปิ่นแก้ว/ ๑๔ พ.ย. พล.ต.อ.วสิษฐ เดชกุญชร และ

นายเฉ่ง เลิศกิจสมบูรณ์/ ๑๕ พ.ย. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.เอกวิทย์ ณ ถลาง และนายกอง ยังตาล/ ๑๖ พ.ย. คุณหญิงมาลัยวัลย์ บุญยรัตเวช และนายจิรุต อาจนรงค์/ ๒๑ พ.ย. พลเรือตรีมงคล แสงสว่าง/ ๒๓ พ.ย. นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน) และนายอนันต์ ลิกขาจารย์/ ๒๔ พ.ย. นายสง่า จันทร์ตรี/ ๒๕ พ.ย. พระครูพิทักษ์นันทคุณ (สงวน พันธธา)/ ๒๗ พ.ย. นางสุกัญญา ชลสิทธิ์ (กฤษณา อโศกสิน)

สารนำรู้

“น้ำผึ้งผสมอบเชย”

(Honey and Cinnamon)

น้ำผึ้งเป็นอาหารเพียงชนิดเดียวในโลกนี้ที่ไม่เสียหรือบูดเน่า จะเปลี่ยนเป็นน้ำตาล แท้จริงแล้วน้ำผึ้งแท้ก็คือน้ำผึ้งแท้อยู่วันยังค่ำ อย่างไรก็ตามถ้าปล่อยทิ้งไว้ในที่มีคนนานๆ มันจะตกผลึก ถ้าหากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ให้นำขวดน้ำผึ้งแช่ในน้ำร้อน ปล่อยให้ค่อยๆเย็นลงจนกลายเป็นของเหลว มันก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิม อย่างนำเข้าสู่ไมโครเวฟเด็ดขาด เพราะจะทำลายเอนไซม์ในน้ำผึ้ง

กล่าวได้ว่าบรรดาพืชทั้งหลายไม่ชอบใจแน่ๆ การค้นพบข้อเท็จจริงของส่วนผสมน้ำผึ้งกับอบเชยสามารถรักษาโรคได้เป็นจำนวนมาก น้ำผึ้งสามารถผลิตได้ทั่วโลก นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันยังยอมรับว่าเป็น “Ram Ban” (มีประสิทธิผลมาก) ในการรักษาโรคนานาชนิด น้ำผึ้งสามารถใช้ได้โดยไม่มีผลข้างเคียงใดๆ

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์กล่าวว่าแม้ว่าน้ำผึ้งจะมีรสหวาน ถ้ารับประทานในปริมาณที่เหมาะสมก็จะเป็นยาชนิดหนึ่ง ไม่เป็นอันตรายแก่ผู้ป่วยเบาหวาน หนังสือ World Weekly News ของแคนาดา ประจำวันที่ ๑๗ มกราคม ๑๙๙๕ ได้บอกถึงสรรพคุณของน้ำผึ้งกับอบเชยว่ารักษาโรคได้บ้าง ซึ่งเป็นผลการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ชาติตะวันตกดังนี้ :

๑. โรคหัวใจ (Heart Diseases) เอาน้ำผึ้งผสมกับผงอบเชยแล้วป้ายขนมปังแทนเนยและแยม ทานเป็นประจำเป็นอาหารเช้าจะช่วยลดคอเลสเตอรอลในเส้นเลือดและช่วยลดอาการหัวใจวาย สำหรับผู้ที่ เป็นโรคหัวใจอยู่แล้ว ถ้ารับประทานตามที่แนะนำมานี้เป็นประจำ ก็จะทำให้อาการเจ็บกล้ามเนื้อหัวใจทุเลา ถ้าคนปกติรับประทานเป็นประจำดังกล่าวมาก็จะทำให้ระบบหายใจดีขึ้น การเต้นหัวใจแข็งแรงขึ้น ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดาสถานดูแลผู้ป่วยหลายแห่งใช้วิธีนี้บำบัดคนไข้ผลดี และค้นพบต่อไปอีกว่า

เมื่อคนเราอายุมากขึ้น เส้นโลหิตแดงและโลหิตดำขาดความยืดหยุ่นและอุดตันได้ง่าย น้ำผึ้งกับอบเชยสามารถฟื้นฟูเส้นโลหิตทั้งสองชนิดได้

๒. โรคปวดข้อปวดกระดูก (Arthritis) ผู้ป่วยโรคปวดข้อปวดกระดูกอาจจะรับประทานเป็นประจำ โดยชงน้ำผึ้ง ๒ ช้อนกับผงอบเชย ๑ ช้อนชาในน้ำร้อนขนาดถ้วยกาแฟทุกเช้าและเย็น ก็จะทำให้อาการปวดทรมานหายได้ จากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยโคเปนเฮเกน พบว่าหมอให้คนไข้รับประทานน้ำผึ้งขนาด ๒ ช้อนโต๊ะกับผงอบเชยขนาด ครึ่งช้อนชาก่อนอาหารเช้า พบว่าในเวลา ๑ สัปดาห์คนไข้จำนวน ๗๓ คนจากจำนวนทั้งหมด ๒๐๐ คนที่เข้าร่วมโครงการทดลองมีอาการปวดลดลง เมื่อทดลองต่อไปจนครบ ๑ เดือนปรากฏว่าคนไข้ส่วนใหญ่ที่เดินไม่ได้สามารถเดินได้เองโดยไม่มีอาการปวดแต่อย่างใด

๓. โรคกระเพาะปัสสาวะติดเชื้อ (Bladder Infections) ให้ใช้ผงอบเชย ๒ ช้อนโต๊ะ น้ำผึ้ง ๑ ช้อนชาชงในน้ำอุ่น ๑ แก้ว แล้วดื่ม มันจะไปฆ่าเชื้อในกระเพาะปัสสาวะ

๔. คอเลสเตอรอล (Cholesterol) ชงน้ำผึ้ง ๒ ช้อนโต๊ะกับผงอบเชย ๓ ช้อนชาในน้ำชาขนาด ๑๖ ออนซ์ให้คนไข้ที่มีระดับคอเลสเตอรอลสูงดื่ม ปรากฏว่าภายใน เวลา ๒ ชั่วโมงระดับ คอเลสเตอรอลลดลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ดังที่ได้ กล่าวถึงคนไข้ที่ป่วยเป็นโรคปวดข้อ ถ้าให้คนไข้ดื่มวันละ ๓ เวลา ก็คอเลสเตอรอลจะหายเป็นปกติได้ ตามข้อมูลที่อ่านจากนิตยสารนี้กล่าวว่า การดื่มน้ำผึ้งบริสุทธิ์ พร้อมอาหารเป็นประจำทุกวันช่วยลดคอเลสเตอรอลได้

๕. ไข้หวัด(Colds) สำหรับผู้ที่มีอาการทรมานจากไข้หวัดหวัดทั่วไปหรือไข้หนักควรชงน้ำผึ้ง ๑ ช้อนโต๊ะกับผงอบเชย ๑/๔ ช้อนทุกวันเป็นเวลา ๓ วันก็จะช่วยลดอาการไอรุนแรงและจุกโลง

๖. อาการท้องอืด (Upset Stomach) ให้รับประทานน้ำผึ้งผสมผงอบเชยจะช่วยให้อาการปวดท้องทุเลา และยังช่วยลดอาการแพ้ในกระเพาะอาหารได้ด้วย

๗. ลมในกระเพาะ (Gas) ผลการศึกษาในอินเดียและญี่ปุ่นพบว่า ถ้ารับประทานน้ำผึ้งกับผงอบเชยจะช่วยลดลมภายในกระเพาะอาหารลงได้

๘. ระบบภูมิคุ้มกันร่างกาย (Immune System) การรับประทานน้ำผึ้งผสมผงอบเชยประจำวันจะ ช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกันร่างกายให้เข้มแข็ง ช่วยป้องกันเชื้อแบคทีเรียและไวรัส นักวิทยาศาสตร์พบว่าในน้ำผึ้งมีวิตามินหลายชนิดและธาตุเหล็กเป็นจำนวนมาก การรับประทานน้ำผึ้งประจำยังเพิ่มเม็ดเลือดขาว เพื่อต่อต้านเชื้อแบคทีเรียและไวรัสได้

๙. อาหารไม่ย่อย (Indigestion) โรยผงอบเชยลงบนน้ำผึ้งขนาด ๒ ช้อนโต๊ะก่อนอาหารจะช่วยลดกรดในกระเพาะอาหารและช่วยให้การย่อยอาหารมีน้ำหนักได้ดี

๑๐. ไข้หวัดใหญ่ (Influenza) นักวิทยาศาสตร์สเปน ได้พิสูจน์น้ำผึ้งประกอบด้วยสารอาหารธรรมชาติที่ทำลายเชื้อไข้หวัดใหญ่และช่วยให้ผู้ป่วยให้ปลอดภัยจากไข้หวัดใหญ่

๑๑. ยายอายุวัฒนะ (Longevity) การดื่มชาที่ผสมน้ำผึ้งกับผงอบเชยเป็นประจำช่วยชะลอความชรา วิธีการทำคือ ใช้น้ำผึ้ง ๔ ช้อนโต๊ะ ผงอบเชย ๑ ช้อน น้ำเปล่า ๓ ถ้วย แล้วนำไปต้มเหมือนชา ให้ดื่ม ๑/๔ ถ้วยวันละ ๓-๔ เวลา จะช่วยให้ผิวหนังเปล่งปลั่ง นุ่มมีน้ำมีนวล ช่วยทำให้อายุยืน อาจถึง ๑๐๐ ปี ให้เริ่มต้นตั้งแต่อายุราว ๒๐ ปี

๑๒. แก้วสิว (Pimple) ผสมน้ำผึ้ง ๓ ช้อนโต๊ะกับผงอบเชย ๑ ช้อนชาให้เข้ากัน แล้วป้ายบนหัวสิว ก่อนนอนและล้างออกในวันรุ่งขึ้นด้วยน้ำอุ่น ถ้าปฏิบัติติดต่อกัน ๒ สัปดาห์ก็จะสามารถกำจัดหัวสิวได้

๑๓. ผิวหนังติดเชื้อ (Skin Infections) ใช้น้ำผึ้งผสมกับผงอบเชยปริมาณเท่าๆกันทาบริเวณที่ติดเชื้อ จะช่วยรักษาเรื้อนกวาง (eczema) กลากและโรคผิวหนังชนิดต่างๆได้

๑๔. ลดน้ำหนัก (Weight Loss) ดื่มน้ำผึ้งผสมผงอบเชยในน้ำร้อน ทุกๆเช้าก่อนอาหารเช้าครึ่งชั่วโมง ขณะท้องว่าง และก่อนนอนทุกคืน ถ้าทำเป็นประจำจะช่วยลดน้ำหนักแม้คนที่อ้วนมากๆ เช่นเดียวกัน ถ้าดื่มเครื่องดื่มที่กล่าวมานี้จะช่วยไม่ให้ไขมันสะสมในร่างกายแม้กระทั่งในคนที่รับประทานอาหารที่มีพลังงานสูง

๑๕. โรคมะเร็ง (Cancer) ผลการวิจัยในญี่ปุ่นและออสเตรเลียเมื่อไม่นานมานี้พบว่า ผู้ที่เป็นมะเร็งในกระเพาะอาหารและมะเร็งกระดูกในขั้นมากๆ แล้วสามารถรักษาได้สำเร็จ ผู้ป่วยที่ได้รับความทรมาณจากมะเร็งดังกล่าวควรดื่มน้ำผึ้ง ๑ ช้อนโต๊ะผสมผงอบเชย ๑ ช้อนชาเป็นประจำ ๓ เวลาประมาณ ๑ เดือน

๑๖. แก้อาการอ่อนเพลีย (Fatigue) ผลการศึกษาเมื่อเร็วๆนี้แสดงให้เห็นว่าน้ำตาลในน้ำผึ้งมีประโยชน์มากในการเพิ่มพลังให้แก่ร่างกาย ในผู้สูงอายุที่รับประทานน้ำผึ้งกับผงอบเชยในปริมาณเท่าๆกัน ช่วยให้กระปี้กระเป่าและมีร่างกายที่ยืดหยุ่น ดร.มิลตันที่ศึกษาเรื่องนี้กล่าวว่า การดื่มน้ำผึ้ง ๑/๒ ช้อนโต๊ะในแก้วหนึ่งแก้วโรยด้วยผงอบเชยเป็นประจำหลังแปรงฟันและตอนบ่ายราวๆ ๑๕.๐๐ น. เมื่อร่างกายเริ่มล้า จะช่วยให้ร่างกายแข็งแรงมีชีวิตชีวาใน ๑ สัปดาห์

๑๗. ขจัดลมหายใจมีกลิ่น (Bad Breath) ชาวอเมริกาใต้ ดื่มนอนตอนเช้า สิ่งที่เขาทำอันดับแรกคือ กลั้วคอด้วยส่วนผสมของน้ำผึ้ง ๑ ช้อนชากับผงอบเชยในน้ำร้อน เพื่อให้ลมหายใจสดชื่นตลอดวัน

๑๘. ช่วยการได้ยิน (Hearing Loss) การรับประทานน้ำผึ้งและผงอบเชยผสมกันในปริมาณเท่าๆกันเป็นประจำทุกเช้าและก่อนนอนจะช่วยให้การได้ยินกลับมาเหมือนเดิม จำได้ไหมเมื่อครั้งเป็นเด็ก? เรากินขนมปังทาเนยโรยด้วยผงอบเชย

ยืมหน้อยกะ

“นำเข้าบทเรียน”

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้น ม.๓ คัดกิจกรรม “นำเข้าสู่บทเรียน” ได้ พอถึงคาบสอน ครูจึงเดินไปที่ โต๊ะข้างหน้าชั้นเรียนแล้วเขกโต๊ะ ๓ ที

ครู : นักเรียน ...ครูทำอะไรคะ?

ด.ช.พันธุ์ฝูย : ครูเขกโต๊ะครับ

ครู : “พันธุ์ฝูย” ครูเขกโต๊ะเสียงดังอย่างไรคะ?

...แล้วครูก็เขกโต๊ะ ๓ ทีอีกครั้ง...

ด.ช.พันธุ์ฝูย : เสียงดังก๊ก...ก๊ก...ก๊ก...ครับ

ครู : ดีมาก ๆ ...เฮ้! “ดอกจอก” เสียงก๊ก..ก๊ก ที่ครูเขกโต๊ะมันมีก๊กกักคะ?

ด.ญ.ดอกจอก : สามก๊กกะ

ครู : เอาละนักเรียน...คาบนี้เรามาเรียนวรรณคดีเรื่อง “สามก๊ก” กันนะ...

“ชายตาบอดกับหมาคู่ใจ”

มีชายตาบอดคนหนึ่งเดินไปตามถนนโดยมีสุนัขคู่ใจนำทาง พอถึงสี่แยกที่มีรถพลุกพล่าน สุนัข เจ้ากรรมกลับเดินคู่ๆไปในถนนที่มีรถวิ่งขวักไขว่ ชายตาบอดไม่รู้เรื่อง ก็เดินตามไป ปรากฏว่า ผู้ขับจี้ รถยนต์ต้องเหยียบเบรกกันเอี้ยค้ออาด แกรมบีบเตรกันดังสนั่นกันไปทั่วทั้งถนน จนแทบแก้วหู เดชะบุญที่ คนตาบอดและสุนัขคู่ใจก็สามารถเดินข้ามถนนไปได้อย่างปลอดภัย หลังจากยืนสุดหายใจอยู่พักใหญ่ ชายตาบอดก็เอามือล้วงหยิบขนมปังแผ่นโตออกมาจากกระเป๋า และยื่นให้สุนัขคู่ใจ ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ ก็เกิดความสงสัย จึงเดินตรงรี่เข้าไปถามชายตาบอดว่า

ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ : “นี่ท่านยังจะให้รางวัลเจ้าสุนัขตัวนี้อีกหรื มันเกือบจะทำให้ท่านต้องบาดเจ็บนะ”

ชายตาบอดทำท่าเขินเขียวเขียวฟันแล้วตอบว่า : “ผมเพียงแค่อยากจะรู้ว่า หัwmันอยู่ตรงไหน จะได้บ หัwmันได้ถูก”

ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ : ??????

ที่มา : คู่มือร่างคู่สม ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๖๘๑ (๒๐-๓๑ ก.ค.๕๓)

และ <http://www.paisarn.com/mainjk.html>

ทัชชล เทพกำปนาท บรรณาธิการ
ธิดาพร อดทน ผู้ช่วยบรรณาธิการ

สามารถติดต่อ/ส่งข้อมูล หรือข้อเสนอแนะ ได้ที่
กองกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เลขที่ ๑๔ ถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทร. ๐๒ ๒๔๓๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๐๕ โทรสาร ๐๒ ๒๔๘๕๘๕๒